

Gældende formulering.

stedfunden separation været hævet i mindst 4 år, uden at det senere er genoptaget, kan enhver af ægtefællerne påstå ægteskabet opløst ved dom; dog bør opløsningen af ægteskabet i almindelighed ikke ske, såfremt sagsøgeren ved sin egen livsførelse hovedsagelig er skyld i samlivets ophævelse, og den anden ægtefælle modsætter sig opløsningen.

§ 56. Et ægteskab bliver efter påstand af den ene ægtefælle at opløse ved dom, når den anden ægtefælle i 2 år mod sagsøgerens vilje og uden fyldestgørende grund har unddraget sig samlivet, og dette ikke senere er genoptaget.

§ 57. Et ægteskab bliver efter påstand af den ene ægtefælle at opløse ved dom, når den anden ægtefælle er forsvundet, og 3 år er hengået fra den sidste efterretning om, at han var i live.

§ 58. Et ægteskab bliver efter påstand af den ene ægtefælle at opløse ved dom, når den anden ægtefælle har indgået nyt ægteskab i strid med reglen i § 14.

Sagen må anlægges inden 6 måneder efter, at ægtefællen er blevet vidende om det nye ægteskabs indgåelse.

§ 59. Et ægteskab bliver efter påstand af den ene ægtefælle at opløse ved dom, når den anden ægtefælle har gjort sig skyldig i ægteskabsbrud eller andet usædeligt forhold, der kan sidestilles dermed, medmindre ægtefællen frivilligt har medvirket til handlingen, har samtykket i den eller på anden måde må anses for at have frafaldet sin ret. Det kan derhos bestemmes, at den skyldige ægtefælle ikke må indgå nyt ægteskab forinden udløbet af et vist tidsrum, der dog højst kan sættes til 2 år.

Sagen må anlægges inden 6 måneder efter, at ægtefællen er blevet vidende om handlingen, og senest inden 2 år efter, at den er begået.

§ 60. Et ægteskab bliver efter påstand af den ene ægtefælle at opløse ved dom, når den anden ægtefælle med kundskab eller

Forslaget.

uoverensstemmelse har været hævet i de sidste 3 år.

§ 38. En ægtefælle har ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle i 2 år mod ægtefællens vilje og uden fyldestgørende grund har unddraget sig samlivet, og dette ikke senere har været genoptaget.

§ 39. En ægtefælle har ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle er forsvundet, og der er gået 3 år siden, han sidst vides at have været i live.

§ 40. En ægtefælle har ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle har indgået nyt ægteskab i strid med § 14.

§ 41. En ægtefælle har ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle har gjort sig skyldig i ægteskabsbrud eller andet usædeligt forhold, der kan sidestilles hermed. Skilsmisse kan dog ikke kræves, hvis ægtefællen selv har givet anledning til handlingen eller må anses at have frafaldet sin ret.

Stk. 2. Hvis hensynet til børnene eller andre vægtige grunde på afgørende måde taler derfor, kan der i stedet for skilsmisse gives separation.

Stk. 3. Sag må anlægges eller ansøgning om bevilling indgives inden 6 måneder efter, at ægtefællen er blevet vidende om handlingen, og inden 2 år efter, at den er begået.

§ 42. En ægtefælle har ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle med kundskab eller formodning om at lide af kønssygdom, som